

Умировљени Епископ Георгије: Митрополит Данило је дошао у тешка времена у разорену Црну Гору

Умировљени епископи канадски Георгије и средњоевропски Константин служили су данас, 14. септембра, на празник преподобног Симеона Столпника, Свету архијерејску литургију у цркви Свете Тројице, у Доњем манастиру Острогу. Саслуживали су архимандрит Марко Калањ, некадашњи игуман Цетињског манастира и секретар блаженопочившег Митрополита црногорско-приморског Данила Дајковића, игуман манастира Острог архимандрит Сергије, протојереј Мирчета Шљиванчанин, јереј Раденко Копривица, као и сабраћа манастира Острога јеромонаси Владимир, Роман и Николај, и јерођакони Сионије и Зосима.

Након Литургије, поводом 30 година од упокојења блаженопочившег Митрополита црногорско-приморског Данила (Дајковића), одслужен је помен на његовом гробу, који се налази у порти Доњег манастира.

По одслуженом парастосу, сабраном вјерном народу обратио се Преосвећени умировљени Епископ канадски г. Георгије, који је казао је да му је част и неизмјерно велика радост што је данас овдје, што је служио и помолио се Богу за једнога великога Србина, архијереја Данила Дајковића, који био Митрополит црногорско-приморски од 1961. до 1990. године.

“Дошао је у тешка времена у разорену Црну Гору када су душмани, усташе и партизани, протјерали и побили 70 свештеника на челу са Митрополитом Јоаникијем Липовцем. Црна Гора је била опустошена и огољена и од некадашњег најбогоугодније и најмногољудније и најмногохрамовније земље, остало је само неколико свештеника на чијим је темељима Митрополит кроз својих 30 година успоставио добре и чврсте темеље на којима је касније и Митрополит Амфилохије подигао ову дивну Митрополију која је данас понос рода нашега.”

Појашњавајући да све то није заслуга људска, него Божија, казао је да све то, можемо говорити, није заслуга ниједнога митрополита, ни великих игумана који су били овдје, него Светог Василија.

“Због њега овдје долазимо и због њега се овдје сабирамо. Мени је и то част и радост, да је овдје благословом Митрополита Данила основана и монашка школа, прва послератна, у којој сам ја био, било нас је 28, од којих су четири епископа Цркве Божије. Само из једне генерације, то не памти ни једна богословија!”

По његовим ријечима Митрополит Данило се никога није страшио, ни онда када су му пријетили прогонством и затвором, разним санкцијама и казнама. Подсјетио је на његову борбу и залагање да се не дира Ловћенска капела, коју је свети наш Владика Петар Други Петровић Раде подигао и оставио завјетну успомену да у њој почива.

“Борио се Митрополит свесрдно годинама и водио је спор са државом, али није могао да га добије, јер је била комунистичка држава која је заборављала да изнад њихове власти постоји власт и моћ Божија”, казао је Владика.

Подсјетивши да се, као што се Митрополит Данило борио да се капела не сруши, и Патријарх Герман цио живот борио да добије дозволу да се настави градња Храма Светог Саве на Врачару, истакао је да су то били прави људи, људи правога времена.

“Бог у свако доба шаље одређене људе који знају шта и како треба чинити.

Ова су времена тешка, али она су била много тежа. Ми знамо да је вјера, и љубав, и нада, руководила Митрополита Данила, а у то вријеме и братство овога манастира на челу са игуманом Серафимом, горе је чувар ђивота био игуман Георгије, мој духовник, они и многи други овдје су знали стати, остати и на страшном мјесту постојати. И ничега се нису плашили, настојали су да створе услове да се данас и овај манастир, и обновљени многи манастири који живе духовним животом, сјећају својих великана, по Његошевој Благо оном ко довијека живи, имао се рашта и родити.”

Нагласио је да је Митрополит био човјек добре душе и доброга срца, који је свакоме помогао и дао оно што је могао од себе, али се нажалост није изборио да се поново подигне капела Светоме Петру.

“Али даће Бог, ми чврсто вјерујемо! Ми не меримо дане, као што их мјере неки, календарским данима и датумима, него мјеримо вјечношћу. Бог је тај који нам даје све оно што је добро, свето и честито, и даће нам, ако будемо достојни те светости, честитости, тога живота, да подигнемо и обновимо капелу и да она као звијезда Даница и као круна свега, засија над овом Митрополијом. Нека је вјечна слава и покој нашем Митрополиту Данилу, као и његовом насљеднику Митрополиту Амфилохију, игуманима Серафиму, Леонтију, Лукијану, о. Георгију и многим другим.”, закључио је умировљени Епископ канадски г. Георгије.

На крају је свима на доласку и љубави заблагодарио острошки игуман архимандрит Сергије.

Весна Девих

[Фотографије](#) – Манастир Острог

mitropolija.com